

† Josip Cimperman.

Umrli je dné 5. minulega meseca nenavaden mož, pesnik in pisatelj slovenski, poleg tega pa potrpečljiv trpin v največjih težavah življenja, Josip Cimperman.

Rodil se je v Ljubljani dné 19. sveč. l. 1847. Že triletnega dečka je napadla huda božjast. Dopršel je z dobrim uspehom četrti razred normalnih šol, a bolezen ga je zdelala tako, da je v 13. letu jel hrometi. Hodil je v šolo ob berglah.

A bolezen je pritisnila še hujše in ga položila v posteljo. Niti zdravnik, niti bolnišnica mu ni pomagala: od štiri-najstega leta je bil vedno priklenjen na svoj stol, hoditi ni mogel nič več. In v takem bednem stanju je živel 32 let! Njegovi znanci pričajo, da je bil vedno potrpečljiv. Smrt ga je rešila hudih bridkosti naše solzne doline. Prejel je pobožno sv. zakramente in istega dné mirno zaspal ob 8. uri zvečer. Pogreb je bil dné 7. m. m.; pokopan je poleg svojega brata Franceta.

Naš Cimperman je bil jako plodovit pesnik in pisatelj. Od leta 1865., v katerem je objavil svojo prvo pesem, pa do poslednjega časa je vedno deloval

Josip Cimperman. (Narisal S. Magolič.)

na našem slovstvenem polju. Leta 1869. je izdal prvo zbirko svojih pesmij, ki se odlikujejo po nekako mirnem, rekel bi skoro, pobožnem duhu. Pozneje je peval raznovrstno in izdal drugo zbirko pesmij leta 1888. (Prim. «Dom in Svet», 1888, str. 63.) S temi pesmami, kakor z drugimi, ki jih je priobčil po naših listih, pridobil si je med našimi pesniki odlično mesto. Jedna prednost vsaj ga diči, katero najrajši zanemarijajo mlajši pesniki: Cimperman je skrbno pilil in likal svoje pesmi; njegovi spisi so premišljeni in tehtni. Kako svet, kako vzvišen se mu je zdel poklic pesnikov!

O njegovem značaju smo slišali marsikako lepo besedo. Mož je bil vernega mišljenja.

Bog mu daj, da se odpočije od vseh bolečin!

† Rad. Lopašić.

Za zadnjo štev. smo dobili prepozno poročilo, da je umrl znani hrvaški pisatelj in podpredsednik «Mat.Hrv.», Lopašić. Odlikoval se je najbolj v zgodovini. Umrli je dné 25. malega travna, 58 let star.

† Mirko Bogović.

Dné 4. m. m. je umrl hrv. pesnik še iz «ilir-ske» dóbe in bivši domoljub Bogović. Rodil se je leta 1816. V poznejši dóbi se je izneveril domoljubju.

Nagrobница Josipu Cimpermanu.

Bridkó pomladi je umreti,
Ko z néba sije solnca topli žar,
Ko brstni vspenjajo se cveti,
Ko radost vsem z obrazov sveti,
Življenje diha zemlje slednja stvar!

In ti pomladi si izdahnili. —
A kaj skeli ob misli tej me bol?
Saj zgodaj ti je cvet usahnil,
Bolezni meč naté zamahnil,
Prikóval te je Bog na večni stol.

Zastrti v trnje sličen roži
Razkladal nisi svojih bolečin,
Trpin ni pravi, kdor nam toži,
Molči trpljenje v močnem moži:
Ti molčal si kot pravi mož-trpin.

V samoti sobe zapuščene
Izraz le krepkim čustvom si snoval.
In pesmi iz srca rojene,
V tolažbo sebi pač zložene,
V tolažbo i rojakom si podal.

Umrši pevec sprejmi hvalo,
Na nebu vrni večni ti Gospod!
Če tukaj rož si trgal malo,
Nebó ti bode vse plačalo,
Kar si trpel in storil za svoj rod.

Zato sožalje v srci mini!
V gomili zabljen je vihar sveta,
Trpljenja mrtvi so spomini,
A ti nezaben domovini,
Nezaben hramu mojega srcá.

Anton Medved.